– גרושה לי אשה גרושה

That he said to a ישראל; betroth for me a divorcee

OVERVIEW

There is a dispute whether the rule of אין שליה לדבר עבירה applies only if the is a בר היובא סר or only if עביר . One practical difference is if a כהן told a ישראל to be מקדש a divorce for the כהן. If we maintain the view of בר היובא, then there is שלדב"ע, since the ישראל is not a היובא regarding marrying a העלדב"ע if we maintain אי בעי עביד then there is אי בעי עביד אילד"ע, then the rule of אשלד"ע applies, for the ישראל had the choice of not performing this ישראל. Our תוספות באף מוספות the meaning of איבר היובא and what is the practical difference in this case between the two views.

asks: תוספות

ואם תאמר ואפילו אמר לכהן נמי –

And if you will say; and even if the כהן said איז גרושה to another קדש לי אשה גרושה should also not considered a שליה כהן (for the שליה נהן is not doing any אירה), so why did the ישראל say that he told a ישראל (and not a)?

מוספות answers:

ויש לומר דכהן מקרי בר חיובא הואיל ואם מקדשה לעצמו חייב – $And\ one\ can\ say;\ that\ a$ (who is מקדש a גרושה for another כהן) is

אות one can say; that a בהן (who is מקדש a הועדוג for another גרושה since if he were גרושה this מקדש for transgressing the אייב for transgressing the ילאו הייב אוניבא הייב אוניבא הייב אוניב אוניבא הייב אוניבא

 $-^2$ אבל ישראל אף על גב דעובר משום לפני עור לא תתן מכשול כשמקדשה לכהן אבל ישראל אף על גב דעובר משום לפני עור לא תתן מקדש for a כהן, even though he transgresses the מקדש אל מכשול לא תתן מכשול אל when he is גרושה the גרושה for the כהן, nevertheless -

כיון דאי מקדשה לעצמו לא מיחייב לא מקרי בר חיובא – since (even) if he would be מקדש this גרושה for himself he would not be liable for transgressing any לאו, he is not considered a בר חיובא.

מוספות asks:

_

¹ The prohibition of 'לפני עור וגו' (not to place a stumbling block before a blind person) applies to helping or causing another to transgress an עבירה. Here the ישראל is causing the כהן to transgress the איסור.

² שליח הוספות may be anticipating the question; if a שליח כהן is considered a בר חיובא because if he would have been מקדש the מקדש for himself that would be prohibited, then if one is actually לפני עור חס עובר, he should certainly be considered a ובר חיובא! However, חוספות rejects this reasoning. See 'Thinking it over' # 1.

ואם תאמר מאי נפקא מינה –

And if you will say what practical difference is there, for since -

– בין למאן דאמר אי בעי עביד ובין למאן דאמר שליח בר חיובא לא לקי על הקדושין Whether according to the one who maintains the rule of 3 אי בעי עביד or whether according to the one who maintains the rule of בר היובא,4 in either case there is no מלקות for the קידושין

לרבא דאמר בעשרה יוחסין (קדושין דף עח,א) קידש אינו לוקה בעל לוקה − 5 According to בהן who maintains in פרק עשרה יוחסין, that if the כהן was גרושה a גרושה, he does not receive מלקות; he receives מלקות (only) if he lived with her.

תוספות answers:

ויש לומר דכי בעל אחר כך לוקה אף על הקדושין כדמוכח בריש תמורה (דף ה,א ושם) – And one can say that if the בעל was בעל after the קידושין, he receives an additional מלקות for the קידושין as is evident in the beginning of תמורה.

חוספות offers an alternate solution:

אי נמי יש לומר דאף לרבא נפקא מינה –

Or you may say; that there is a difference even according to רבא - בא יש שליחות חלין הקדושין 9 ואי אין שליחות אין חלין הקדושין אין הקדושין הקדושים הקדו For if there is שליחות then the קידושין are effective, but if there is no שליחות, then the קידושין are not effective.

SUMMARY

A בר חיובא means that if the שליח would perform this act on his own behalf he would be transgressing. Transgressing לפני עור does not make one a

 $^{^3}$ According to this משלח the משלח should not be חייב, since the rule is אין שליח לדבר עבירה. where אי עביד.

 $^{^4}$ According to this משלח the מייב will be חייב for there is no rule of אשלד"ע where the בר חיובא is not a בר חיובא.

⁵ The תורה (in ניקרא [אמור]) writes [regarding a כה"ג (and the same applies to a אלמנה וגרושה (כהן הדיוט is ותורה and in the next (טו) פסוק it says ולא יחלל זרעו. According to רבא this means that the וגו' לא יקח וגו' explaining, מלקות משום לא יחלל', therefore there is no מלקות for קידושין alone.

 $^{^6}$ If the מקדש was שליח the will not be מחויב מלקות, so certainly if his שליח was מקדש, (even if there is שליחות לדבר עבירה, since he is not a בר חיובא), the כהן will not receive מלקות.

⁷ Therefore according to the מעשה הקידושין on the מלקות will receive מלקות on the מעשה הקידושין, since the שליח (who was a ישראל) is not a בר חיובא, there is שליחות לדב"ע (and the ישראל). However, according to the אי בעי עביד of אי בעי עביד, there is no מלקות, for אשלד"ע. See 'Thinking it over # 4.

 $^{^8}$ There is (only) an איסור לאוין for a גרושה. The rule is that גרושה. מונפסין בהייבי לאוין are איסור.

⁹ This second answer (even though it seems simple and obvious, nevertheless it) does not fit well with the words of the ממרא, which states that the difference is whether מחייב שולחן or not. See (also) 'Thinking it over' # 2 & 3.

היובא. There is מלקות if a מקדש מקדש , provided he was בועל later (according to רבא).

THINKING IT OVER

- 1. תוספות תוספות תוספות החיובא maintains that according to the opinion of אשלד"ע, the rule of אשלד"ע does not depend on whether the שליה is doing an לפני עור for the user it applies where the שליה would be doing an עבירה if he did the act for himself, not as a שליה What is the rationale behind this ruling? It would seem just the opposite! If the שליה is עובר on לפני עור on, לפני עור on, לפני עור הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין however if דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין (but right now the is not doing an עבירה הרב וכו' then how can we apply!
- 2. The second answer of תוספות (on the second question) states that even if there is no קידושין for קידושין, nevertheless there is a difference between these two views, whether the חל הל סי חסל. Seemingly if there is no מלקות for קידושין alone, there is no קידושין alone (otherwise why is there no מלקות for the איסור (לא יקח לאו לאו לאו לאו לאו הידושין should be חל מכסילוחץ to either view since there is no עבירה 13
- 3. According to the first answer (on the second question of תוספות), is the קידושין if we maintain אשלד"ע Does אשלד"ע mean that there is no חיוב on the משלה but the מעשה השליחות (in this case, the קידושין) is יחל or do we assume that אשלד"ע means that the entire אשלד"ע אשלד"ע ואלד"ע איחות איידע איידער איידע
- 4. תוספות states that even according to רבא בועל if the בועל is also בועל הייב מלקות for the previous קידושין. Seemingly, how can we be מחייב מהייב on the קידושין when the התראה for קידושין was a התראת (for even if he would be מקדש her, he still would not be מחייב מלקות if he was not בועל her later)? 16

 11 See נח"מ and סוכ"ד אות קמב.

¹⁰ See footnote # 2.

¹² See footnote # 9.

¹³ See אמ"ה # 303.

 $^{^{14}}$ See בל"י אות שמח.

¹⁵ See footnote # 7.

¹⁶ See סוכ"ד אות קנג.